

Med dette vinterlandskab fra Island ønsker Stjernen sine læsere en glædelig jul og et godt nytår.

Kaldelser i kirken er hellige tillidsposter

Af Carlos Asay

En hændelse.

En søndag eftermiddag samledes en familie til middag efter et nadvermøde i wardet. Da maden var velsignet og serveret, bekendtgjorde en af teenage-drengene højlydt: »Jeg går aldrig i kirke mere!«

Tavshed i hele familien. Alle fik et chok ved denne bekendtgørelse, og alles øjne rettedes mod faderen, der sad og øste mad op på sin tallerken, som om han ikke havde hørt den raske bemærkning.

En ængstelig mor brød kejtet tavsheden ved at spørge: »Hvorfor dog ikke? Hvorfor siger du sådan noget? Kan du ikke lide at komme i kirken?«

Sønnen udbrød: »Jeg kan ikke lide kirken, for hver eneste gang jeg kommer, beder de mig om at tale eller bede eller velsigne nadveren eller rende i byen eller gøre noget andet.« »Og desuden er jeg træt - jeg er helt udkørt,« klagede han.

Den kloge far, der var ivrig efter at udnytte denne værdifulde mulighed for at undervise, sagde: »Min dreng, jeg forstår hvad du føler. Men der er noget som du ikke helt har forstået. Gud, vor himmelske Fader, elsker os. Han har sat os her på jorden, for at vi kan vinde kundskab, blive prøvet og gøre erfaringer. Han har oprettet sin kirke og organiseret den med ledere - almindelige mennesker - for at alle kan blive involveret og opløftet, og ikke kun en udvalgt gruppe præster.«

Og for at understrege dette punkt tilføjede faderen: »Hvis Gud kun elskede ét menneske i wardet eller i forsamlingen, og ønskede at kun ét menneske skulle udvikle sig til fuldkommenhed, så ville kun denne ene blive bedt om at bede, tale, synge, være dørvogter og klare andre nødvendige opgaver. Men sådan er det ikke. Gud er interesseret i dig og mig og alle sine andre børn. Han ønsker, at alle skal udvikle talenter og vokse ved at arbejde i kirken. Han elsker os og har tillid til os, og han ønsker at vi skal blive som han, og derfor kalder han os gennem sine bemyndigede repræsentanter.

Helliggørelse

Vi må ikke glemme, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en organisation med mennesker, som stræber efter at blive hellige (se L&P 125:2). Man bliver ikke automatisk hellig, når man er døbt. Man bliver hellig ved at omvende sig, blive døbt, modtage Helligånden, aflægge det naturlige menneske og tilegne sig hellige dyder ved at leve et kristent liv og yde *kristne tjenestegerninger* (se Mosiah 3:19).

Hvert eneste bud, som vi overholder, har en forædlende indflydelse på os. Hver eneste tjenestegerning eller godhed vi viser andre, forherliger os på en eller anden måde. Derfor bør vi villigt og med glæde tjene hinanden, i bevidstheden om at vi derved vil gå fra nåde til nåde og udvikle os til at blive mere som Kristus.

Alle kirkens medlemmer bør forstå at (1) tjenestegerninger er et udtryk for at vi elsker Gud (se Johannes 4:20-21), (2) når vi tjener vore medmennesker, tjener vi Gud (se Mattæus 25:31-46), (3) gennem tjenesteydelser lærer vi Mesteren bedre at kende (se Mosiah 5:13) og (4) vi får hjælp til at betale vor hellige gæld ved tjenesteydelser (se Mosiah 2:16-21).

De rette principper

Helliggørelse gennem tjenestegerninger bygger på anvendelsen af de rette principper. Disse rette principper er opstillet på følgende liste over hvad de indebærer:

* Vi *forbereder os,* når vi er kaldet til stillinger.

* Vi *reagerer ydmygt* og taknemmeligt på muligheden for at tjene.

* Vi *lærer vore pligter* og arbejder flittigt med vores særlige opgaver (L&P 107:99-100).

* Vi forøger vore *embeder og kaldelser* for Herren, og vi påtager os ansvaret for at være til stede (Jakob 1:19).

* Vi *støtter vore ledere* i retfærdighed og vi forsøger at være trofaste i vores tildelte forvaltning.

* Vi *hjælper folk* omkring os til at udvikle deres talenter, evner og Åndens gaver som forberedelse til at tjene kirken yderligere.

* Vi *accepterer en afløsning* imødekommende, når tiden er inde, og vi støtter helhjertet vore efterfølgere i kaldelsen.

* Vi ansøger ikke om embeder eller kaldelser.

* Vi hverken tilsidesætter eller afslår en kaldelse, vi bliver tilbudt.

* Vi venter ikke at få befaling eller blive tvunget til at arbejde. (L&P 58:26-29).

* Vi arbejder ikke halvhjertet, ved kun lige at klare arbejdet. Vi forbryder os ikke mod vore pligter eller går udenom dem (L&P 4:2).

* Vi ignorerer ikke skriftens påbud, ledernes instruktioner eller de godkendte regler og fremgangsmåder. Vi tøver heller ikke med at aflægge regnskab for vores tjenesteydelser.

* Vi prøver ikke at få eneret på arbejdet og vi nægter ikke andre mulighederne for at vokse og udvikle sig.

* Vi går ikke imod en afløsning eller ændring i stillinger, når det tilbydes os. Vi spiller ikke fornærmede overfor dem, der kommer efter os.

En af kirkens missioner er at fuldkommengøre de hellige. Denne fuldkommengørelse vil finde sted gennem de kaldelser vi modtager og højner. Herren har sagt:
»Lad derfor enhver røgte sit eget embede og arbejde i sin egen kaldelse ...
legemet trænger til hvert lem,
så alle kan opbygges
og *(systemet) bevares perfekt*« (L&P 84:109-110).

Gud velsigne os, at vi må forstå og anvende ovenstående principper i vort arbejde i kirken. Må vi også hjælpe andre, især de unge, til at værdsætte kirkens organisation og behovet for kristuslignende tjenestegerninger. Vi ønsker, at alle medlemmerne vil betragte kaldelser i kirken som en velsignelse og ikke som en byrde, som en hellig tillidspost og ikke selskabelighed og som en mulighed for udvikling og ikke som en godgørenhed, man skal pukle sig igennem.

» - Vi må ikke glemme, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en organisation med mennesker som stræber efter at blive hellige. - «

Jonas

Lad os lære af Jonas' smertelige erfaring. Han forsøgte at flygte fra en kaldelse og gå sine egne veje. Han var måske træt og følte sig »udkørt«. Han syntes måske, at det nu var en andens tur til at råbe omvendelse. Men hvad han end mente, så gavnede det ham ikke at kaste ansvaret fra sig. Hans sjæl vansmægtede og han kunne ikke få fred i sindet eller sin samvittighed, før han kunne sige:
»Jeg vil bringe dig (Gud) ofre med
lovsangs toner og indfri de løfter,
jeg gav« (se Jonas 2:7-10).

I skrifterne skelnes mellem de retfærdige og de ugudelige. De ugudelige omtales som dem, der »ikke tjener ham (Gud)« og de retfærdige som dem, der »tjener Gud« (3 Nephi 24:18).

Må vi tjene og tælles blandt de retfærdige. Gud velsigne os, at vi må ofre os for Herren, betale det, som vi har svoret at vi ville, og hjælpe hinanden i kirken på den måde som det tilkommer sidste dages hellige. □

Præsident Carlos E. Asay
områdepræsident i Europa.

Ny apostel kaldet

Ved generalkonferencen den 1. oktober 1988 blev ældste Richard G. Scott kaldet som nyt medlem af De tolv Apostles kvorum. Forinden havde ældste Scott været i De halvfjers Præsidium.

Ældste Scott, 59, havde været generalautoritet siden 2. april 1977 da han blev kaldet til De halvfjerds første Kvorum. Han blev senere i oktober 1983 kaldet til De halvfjerds Præsidium. Han har desuden været direktør for Kirkens slægtshistoriske afdeling siden september 1987 og har været forvaltningschef i det Sydlige Mexico og Mellemamerika fra 1978-1984.

Ældste Scott var regionalrepræsentant i Washington DC fra 1972-1977, rådgiver i Washington DCs stavspræsidentskab, præsident for missionen i det nordlige Argentina fra 1965-1969, og han virkede som missionær i Uruguay fra 1950-1953.

Han blev født i Pocatello, Idaho den 7. november 1928 og blev gift med Jeanne Watkins den 16. juni 1953 i Manti templet. De har 3 sønner og 2 døtre og 3 børnebørn. Han har været beskæftiget ved atomkraftværker og har udgivet to bøger om at opbygge og benytte atomkraftværker. Bl.a. arbejdede han i 12 år med planlægningen og konstruktionen af atomdrevne ubåde fra Nautilus til Polaris.

Ældste Richard G. Scott er den 89. apostel kaldet i denne uddeling. □

Church News, oktober 1988.

Ældste Richard G. Scott og hans hustru Jeanene.

Højdepunkter fra Generalkonferencen

1. og 2. oktober 1988

Som nævnt andet sted blev der kaldet nye generalautoriteter i forbindelse med konferencen. Stjernen bringer i januarnummeret alle talerne fra generalkonferencen, her vil vi give nogle korte uddrag af hvad der blev sagt.

Mormons Bog

»Vi har Mormons Bog, vi har medlemmerne, vi har missionærerne, vi har resourcerne og verden har behovet. Nu er tiden inde.

Jeg udfordrer medlemmerne til at deltage i familie-til-familie-programmet for Mormons Bog, dvs. at sende eksemplarer af Mormons Bog på mission for jer. Søster Benson og jeg har gjort det i nogen tid og vi har til hensigt at gøre mere. Vi bør sende millioner af bøger ud til missionærerne hver måned. Jeg udfordrer vore missionsledere til at vise deres missionærer hvordan man udfordrer sine kontakter til at læse Mormons Bog og bede om det man læser. Jeg udfordrer vore forfattere, vore lærere og ledere til at fortælle flere historier om hvordan denne bog har bidraget til omvendelse, historier som vil styrke vores tro og forberede bedre missionærer.

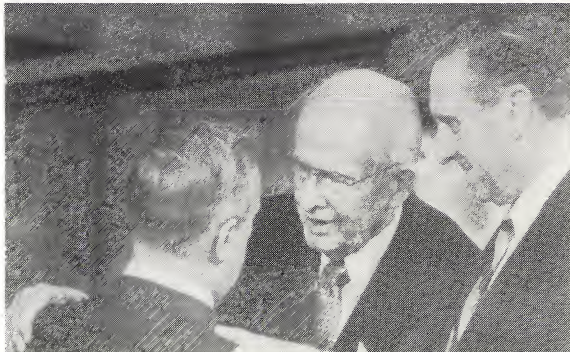
Jeg udfordrer de medlemmer som er i forretningsverdenen eller i anden virksomhed om at have eksemplarer af Mormons Bog liggende i deres forkontorer og receptioner.

Jeg udfordrer ejere af båndspillere om fra tid til anden at afspille Mormons Bog indtalt på bånd og lytte til dem hjemme, eller når man er ude at gå eller løbe eller køre.

Jeg udfordrer alle Israels hjem til at have de bedste citater og scener fra Mormons Bog hængende på deres vægge.

Jeg udfordrer os alle til under bøn at finde ud af, hvad vi personligt kan gøre for at bringe dette nye vidne om Kristus endnu mere ind i vort eget liv og ud til en verden som behøver bogen mere end nogensinde.«

Præsident Ezra Taft Benson

Præsident Benson byder den nye apostel ældste Richard G. Scott hjertelig velkommen, præs. Monson ses til højre.

»Jeg tror at grunden til at vor himmelske Fader har ladet sin profet vejlede os til et mere intensivt studium af Mormons Bog er, fordi denne generation behøver bogens budskab mere end de forrige.«

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Råd.

Lydighed

»Jeg vidner for jer at tiden nu er inde til at enhver sætter sit eget hus i stand både timeligt og åndeligt. Tiden er inde til at den der ikke tror, for sig selv lærer at dette værk er sandt.«

Præsident Ezra Taft Benson

»Et villigt hjerte er tegnet på en der ønsker at glæde Herren og at tjene ham først. Han tjener Herren på Herrens betingelser ikke på sine egne. Der er slet ingen begrænsninger med hensyn til hvor eller hvordan han vil tjene.«

Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolvs Råd.

Jesus Kristus

»Jeg ønsker at Kristis helende kraft vil sprede sig over hele jorden og vil gennemtrænge vort samfund og nå ind i vore hjem, at den må helbrede menneskers hjerte for de onde og skadelige elementer af grådighed, had og konflikter.«

Præsident Gordon B. Hinckley fra Det første Præsidentskab.

»Hvad tænker I om Kristus? Enten ignorerer eller svarer verdenen på dette brændende eller store spørgsmål. Kan vi besvare det både med vores tunge og vort liv: 'Du er Kristus, den levende Guds Søn'?«

Ældste Neal A. Maxwell, De Tolvs Råd.

»Der er ingen byrde Han ikke kan løfte. Der findes ikke noget hjerte Han ikke kan rense og fylde med glæde. Der findes ikke noget liv Han ikke kan lutre og genoprette, hvis man er lydig mod Hans lærdomme.«

Ældste Richard G. Scott, De Tolvs Råd.

Foto: Ravell Call

Gordon B. Hinckley ledede opretholdelsen af kirkens ledere.
Foto: Don Grayston

Afhængighed af kemi

»Afhængighed af kemien kan fratage os de åndelige forskrifter. Alle som bliver afhængige af alkohol, narkotika eller tobak overmander deres gudgivne frihed til at vælge. Man må have viljen til at følge den åndelige forskrift for helbredelse. 16% (314.000) af alle dødsfald i USA skyldtes i 1982 brugen af tobak. Omkostningerne for helbredende faktorer og tabt arbejdsfortjeneste beløb sig i 1985 til 65 milliarder $ eller over 450 milliarder kr, hvilket svarer til ca. 16 kr pr solgt pakke cigarretter. I USA anslår man at ca 10 mill voksne er alkoholikere.

Vælg at blive i live.«

Ældste Russell M. Nelson, De Tolvs Råd.

Forberedelse

»Det der sås i dag er det der høstes i fremtiden. Jeg indprenter over for jer fædre og præstedømmeledere, at I vil centrere mere om at undervise, vejlede og være hyrder for de unge mennesker. Det er et privilegium og en ære at have præstedømmet.«

Ældste Joseph B. Wirthlin, De Tolvs Råd.

Kom til Kristus

»Vi må invitere dem vi møder til at komme til Kristus. Vi kommer ikke til de aktive bare for at besøge dem, eller de mindre aktive blot for at få dem tilbage til Kirken, selvom det er en del af det der sker. Vi besøger for at hjælpe familiens overhoved, mand eller kvinde til at blive åndelige ledere i deres hjem, og føre deres familier til Kristus. Ja, til at bede, faste og læse skrifterne sammen.«

Ældste Gene R. Cook, De Tolvs Råd.

En profet vidner til de hellige

»Jeg bærer vidnesbyrd om, at vi er Guds åndelige børn. Han har iværksat en frelsens plan hvorved hans børn kan blive fuldkomne som han er, og få en fylde af glæde sådan som han har det.

Jeg vidner for jer, at i vor førjordiske tilstand overværede vi at vor ældre åndelige broder, ja, Jesus Kristus blev forudordineret som Frelseren.

Jeg vidner for jer, at alle som kommer ind i dødeligheden accepterede Faderens plan. Og alle dem som består denne anden prøvestand vil blive kronet med herlighed i evighedernes evighed.

Jeg vidner for jer, at Gud åbenbarer sin vilje til alle mennesker gennem Kristi lys.« ☐

Præsident Ezra Taft Benson

Church News, oktober 1988

Endnu en generalkonference er overstået. Glæden lyser ud af Det første Præsidentskab.

Frelsens Hær fik en ny bygning

En storslået gave fra kirken

Præsident Monson overdrager gaven til oberst Kenneth Hood. Foto: Don Grayston

Ved en indvielsesceremoni der bød på messingmusik og sækkepibetoner overdrog præsident Thomas S. Monson som repræsentant for Det Første Præsidentskab, det tidligere hjemsted for 25. ward i Salt Lake City til Frelsens Hær.

Præsident Monson præsenterede gaven for oberst Kenneth Hood, chef for Frelsens Hær i det vestlige område.

I en tale kort før overdragelsen sagde ældste Monson, at bygningen var blevet ledig da 25. wards medlemmer begyndte at holde møder i Salt Lakes 32. ward.

»Vi syntes at bygningen, der var 86 år, stadig havde en strålende fremtid, en fremtid hvor godhed vil blive fremmet og mennesker tilbeder der, sådan som de har gjort det i så mange år. Gennem Guds forsyn og Helligåndens stille hvisken er denne særlige bygning nu til rådighed ikke netop som salgsobjekt men som en gave. Tanken kom: Hvorfor ikke tilbyde den som en gave til Frelsens Hær, som har gjort så meget godt for samfundet og mennesker over hele verden. Og hvorfor ikke tilbyde den i tip-top stand, nymalet? Og hvorfor forære en tom bygning væk? Hvorfor ikke give den komplet med orgel og klaver og med kirkestole og tilbehør? Dette er således en frivillig gave fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige til vore venner her: Frelsens Hær.«

Præsident Monson citerede fra Matt 25:35-40 hvor Frelseren siger, at tjene en af de mindste af hans brødre, er at tjene ham. »Dette er for mig noget typisk ved den tjeneste I yder«, sagde præs. Monson. »Sult er uden religiøse trosbekendelser og fortvivlelse kender ingen formelle grænser. Den tjeneste I yder, er tjeneste for Gud. Jeg siger, Gud velsigne jer for det.«

Præsidenten dvælede ved de oplevelser han havde haft i det mødehus, idet han gjorde opmærksom på, at han var født og opvokset et par kilometer derfra. Han mindedes basketball-turneringer, skuespil, roadshows og konferencer som han havde deltaget i, i den gamle bygning.

I sin indvielsestale sagde oberst Hood: »Præsident Monson, vi ønsker at give udtryk for vor inderligste påskønnelse og beder Dem give udtryk for vor taknemlighed til Kirken, dens ledere, for denne meget gavmilde handling.«

Oberst Hood gav udtryk for at bygningen ville blive brugt til gudstjenester, venskabsformidling, bønfaldelse og undervisning. »Men værdien overfor offentligheden vil blive målt efter den indflydelse den vil have på de mennesker som bor her, ved den tjeneste vi kan yde mennesker, ved den åndelige vejledning vi kan give videre til andre«, sluttede oberst Hood.

Ældste James M. Paramore fra de Halvfjerds Præsidium deltog i overdragelsesceremonien tilligemed præsident Monsons hustru: Frances Monson.

Præsident Donal Hemingway fra Salt Lake pionerstav, hvor 25. ward er beliggende, indledte med bøn og overdrog bygningens nøgler til major Bill R. Lane, korpsleder i Salt Lake City. Major Lane sagde, at bygningen tilligemed grunden var mere end 350.000 $ værd (ca. 2½ mill. dkr.).

Slutbønnen blev givet af Barbara Hood, oberst Hoods hustru. □

Fra Church News, 25. juni 1988. R. Scott Lloyd er journalist ved C.N.

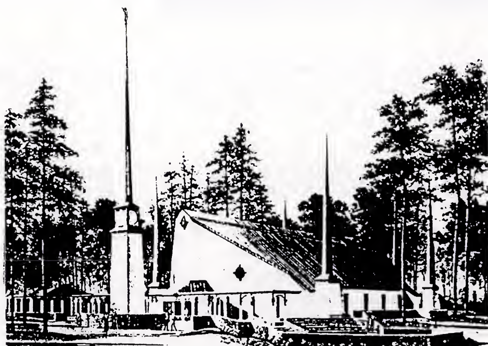
Månedens spørgsmål

Hvilken bog i Mormons Bog dækker en tidsperiode på næsten 200 år og indbefatter 5 forfatteres skrivelser, som hver især var betroet at tage vare på de hellige optegnelser?

1989 Kalender

for stave og missioner i Stockholm tempeldistrikt

Januar
3.-7. Stockholm Stav og Sverigesmissionen
10.-14. Aarhus Stav
17.-21. Tampere Stav og Finlandsmissionen
24.-28. København Stav
31.- Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
Februar
1.-4. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
7.-11. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
14.-18. Oslo Stav og Norgesmissionen
21.-25. Aarhus Stav
28.- Tampere Stav og Finlandsmissionen
Marts
1.-4. Tampere Stav og Finlandsmissionen
7.-11. Stockholm Stav og Sverigesmissionen
14.-18. København Stav
21.-25. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
28.-31. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
April
1. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
4.-8. Oslo Stav og Norgesmissionen
11.-15. Aarhus Stav
18.-22. Stockholm Stav og Sverigesmissionen
25.-29. Tampere Stav og Finlandsmissionen
Maj
2.-6. København Stav
9.-13. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
16.-20. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
23.-27. Oslo Stav og Norgesmissionen
30.-31. Tampere Stav og Finlandsmissionen
Juni
1.-3. Tampere Stav og Finlandsmissionen
6.-10. Aarhus Stav
13.-17. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
20.-22. Stockholm Stav og Sverigesmissionen
23.-24. Lukket (Midsommeraften og midsommerdagen)
27.-30. København Stav
Juli
1. København Stav
4.-8. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
11.-15. Oslo Stav og Norgesmissionen
18.-22. Aarhus Stav
25.-29. Tampere Stav og Finlandsmissionen
August
1.-14. Lukket
15.-19. Stockholm Stav og Oslo Stav og Norgesmissionen
22.-26. København Stav
29.-31. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
September
1.-2. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
5.-9. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
12.-16. Oslo Stav og Norgesmissionen
19.-23. Stockholm Stav og Sverigesmissionen
26.-30. Aarhus Stav
Oktober
3.-7. Tampere Stav og Finlandsmissionen
10.-14. København Stav
17.-21. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
24.-28. Göteborg Stav og Sverigesmissionen
31.- Oslo Stav og Norgesmissionen
November
1.-4. Oslo Stav og Norgesmissionen
7.-11. Aarhus Stav
14.-18. Tampere Stav og Finlandsmissionen
21.-25. Stockholm Stav og Sverigesmissionen
28.-30. København Stav
December
1.-2. København Stav
5.-9. Helsingfors Stav og Finlandsmissionen
12.-16. Alle stave og missioner
19.-30. Lukket
1990, lukket 1. januar. □

Lære & Pagter og Kirkens historie

Studie-vejledning til skriften

»Mormons Bog bringer mennesker til Kristus, Lære & Pagter fører dem ind i Kristi rige, nemlig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige . . .

Mormons Bog er vor religions slutsten, og Lære & Pagter er dens dæksten, tilligemed fortsat åbenbaring. Herren har sat sit godkendelsesstempel både på slutstenen og dækstenen.« (Ezra Taft Benson, Konferencestjernen, juli 1987, side 77).

»Ransag disse befalinger, thi de er sande og troværdige, og de profetier og forjættelser, som de indeholder, skal alle gå i opfyldelse.« (L&P 1:37).

»De hellige skrifter er givet jer af mig til jeres belæring; og min Ånds kraft levendegør alle ting.« (L&P 33:16).

Hold jer nær til mig

»Hold jer nær til mig, og jeg vil holde mig nær til jer. Søg mig flittigt, så skal I finde mig, bed, og I skal få, bank på, så skal der lukkes op for jer.« (L&P 88:63).

- Kom til Gud i tilbedelse, lær mere om evangeliet og opbyg andre når du kommer til kirkens møder. Bed uden ophør i dit hjerte for talerne, lærerne, og for dig selv.
- Kom Herren nærmere ved at faste.
- Lad hellig musik hjælpe dig til at komme Herren nærmere og til at få indflydelse på dit humør og dine tanker.
- Bær vidnesbyrd om de sandheder du lærer og giv dem til andre, især til din familie.
- Del åndelige velsignelser med andre.
- Giv ofte udtryk for din oprigtige kærlighed til Gud og andre, især til din familie.
- Gør og hold hellige pagter. Tag imod alle de frelsende ordinancer. Forny dine pagter gennem nadveren.
- Stol på præstedømmets myndighed og dets kraft til at velsigne andre.
- Tag regelmæssigt til templet og overvej nøje dine pagter og de sandheder du belæres om.
- Studér og henvis ofte til de ord fra den levende profet som gives os ved generalkonferencerne. Kan findes i januar- og julinumrene af Stjernen.
- Gør hvad du ved er rigtigt og omvend dig fra dine synder, så du kan være værdig til Helligåndens følgeskab.

Plan for læsning af Lære & Pagter

»Og nu efter de mange vidnesbyrd, som er givet om ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om ham: at han lever!

Thi vi så ham ved Guds højre hånd, og vi hørte røsten, som vidnede, at han er Faderens enbårne -

at ved ham, gennem ham og af ham, eksisterer og skabtes verdenerne, og at deres indbyggere er sønner og døtre, født af Gud.« (L&P 76:22-24).

- ☐ **Lektie 1**
  Alma 22:16
  Alma 26:21-22
  Alma 34:18-27
  1 Nephi 11:25
  Johs. 13:34-35
  Johs. 15:26
  L&P 5:24-28
  L&P 19:31
  L&P 25:12
  L&P 50:21-22
  Moses 6:58-60
- ☐ **Lektie 2**
  Joseph Smith-historie 1:1-26
- ☐ **Lektie 3**
  L&P 1
- ☐ **Lektie 4**
  L&P 2-3, 5-6,8-10
- ☐ **Lektie 5**
  L&P 4, 11-16
- ☐ **Lektie 6**
  L&P 17-19
- ☐ **Lektie 7**
  L&P 20-22
- ☐ **Lektie 8**
  L&P 23-28
- ☐ **Lektie 9**
  L&P 29-36
- ☐ **Lektie 10**
  L&P 37-41
- ☐ **Lektie 11**
  L&P 42
- ☐ **Lektie 12**
  L&P 43-45, 133
- ☐ **Lektie 13**
  L&P 46-50
- ☐ **Lektie 14**
  L&P 51-56
- ☐ **Lektie 15**
  L&P 57-62
- ☐ **Lektie 16**
  L&P 63-65
- ☐ **Lektie 17**
  L&P 66-70
- ☐ **Lektie 18**
  L&P 7, 71-75, 77
- ☐ **Lektie 19**
  L&P 76, 137
- ☐ **Lektie 20**
  L&P 78-83, 104
- ☐ **Lektie 21**
  L&P 84-85
- ☐ **Lektie 22**
  L&P 86-88
- ☐ **Lektie 23**
  L&P 89-92
- ☐ **Lektie 24**
  L&P 93-96
- ☐ **Lektie 25**
  L&P 97-101, 134
- ☐ **Lektie 26**
  L&P 103, 105-6
- ☐ **Lektie 27**
  L&P 102, 107-8
- ☐ **Lektie 28**
  L&P 109-10
- ☐ **Lektie 29**
  L&P 111-20
- ☐ **Lektie 30**
  L&P 121-23
- ☐ **Lektie 31**
  L&P 124
- ☐ **Lektie 32**
  L&P 125-28
- ☐ **Lektie 33**
  L&P 129-31
  Trosartiklerne
- ☐ **Lektie 34**
  L&P 132
- ☐ **Lektie 35**
  L&P 135
  Mit rige skal rulle frem,
  Kap. 1-2
- ☐ **Lektie 36**
  L&P 136
  Mit rige skal rulle frem,
  Kap. 3-6
- ☐ **Lektie 37**
  L&P Officiel erklæring nr. 1;
  Mit rige skal rulle frem
  Kap. 7-9
- ☐ **Lektie 38**
  L&P 138
  Mit rige skal rulle frem,
  Kap. 10-11
- ☐ **Lektie 39**
  Mir rige skal rulle frem
  Kap. 12-14
- ☐ **Lektie 40**
  Mit rige skal rulle frem
  Kap. 15-16
- ☐ **Lektie 41**
  Mit rige skal rulle frem
  Kap. 17-19
- ☐ **Lektie 42**
  L&P Officiel erklæring nr. 2;
  Mit rige skal rulle frem,
  Kap. 20-21;
  Supplement til
  Mit rige skal rulle frem
- ☐ **Lektie 43**
  Mit rige skal rulle frem
  Kap. 22
- ☐ **Lektie 44**
  Den lokale Kirkes historie

Studér skrifterne

»I skal anvende jeres tid til at granske skrifterne.« (L&P 26:1).

- Det meste af din åndelige belæring skal finde sted dagligt, alene eller med din familie, i fortsættelse af det du lærer hver uge i Kirken.
- Indfør den vane, enten for dig selv eller din familie, at læse i skriften hver dag.
- Læs skrifterne hvor du vil blive mindst forstyrret.
- Læs skrifterne mere omhyggeligt end du ville læse noget andet.
- Hav et stærkt ønske om at kende Herrens vilje med dig.
- Bed uophørligt for Helligåndens hjælp i forståelsen af skrifterne, når du læser dem.
- Stol på at din himmelske Fader vil tale til dig gennem Helligånden når du læser.
- Vær lydig mod den fornemmelse af inspiration og personlig åbenbaring som din himmelske Fader giver dig gennem Helligånden.
- Tænk nøje over udvalgte steder og læs nogle af versene højt.
- Påbegynd et system med afmærkning og krydshenvisninger til vers som er vigtige for dig.
- Benyt skrifterne i alle dine møder i kirken, både ved nadvermøder og ved lederskabsmøder.

Et Church News' synspunkt

Vellykkede hjemmelærerbesøg

En læser skrev for nylig i et brev til Church News noget vigtigt om sin hjemmelærer, hvilket bør gentages.

Han fastslog i sit uhøjtidelige brev:

»Den regelmæssighed, hvormed mine hjemmelærere kontakter mig hver måned, betyder mere end alle de trøstende ord og opmuntringer han eller andre kan give mig.

Jeg begyndte at spekulere på hvad det mon var, der gjorde dette,« fortsatte han.

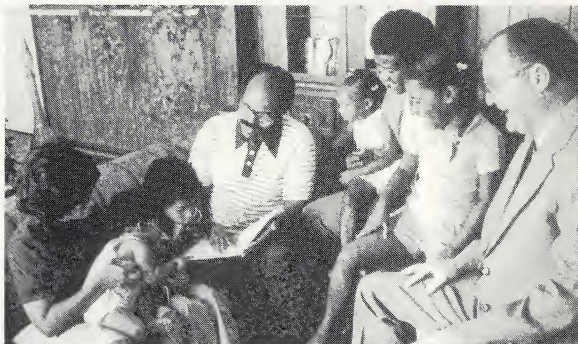
»For det første ringer han mig op hver måned og træffer aftale om en bestemt dag og et tidspunkt hvor han vil komme. Således ved jeg, at han er pålidelig, og jeg kan være sikker på at han kommer til aftalt tid.

For det andet er han forberedt, når han kommer. Hans muntre hilsen og en lektie eller tanke, som vi kan drøfte, stimulerer min tankegang og gør, at min åndelige sult er stillet, når han forlader mig. Han beder mig bestemme hvem af os der skal bønfalde Herren under besøget. Og endelig er besøget netop så langt eller så kort, at han kan opnå formålet med sit besøg, og han går altid med en opmuntring for dagene der ligger forud. Jeg står altid tilbage med fornyet håb, om at der trods alt endnu er en vis barmhjertighed i livet.«

Selvom brevskriveren overhovedet ikke nævnte sin hjemmelærer ved navn, præsenterede han ham dog som en Guds tjener, der åbenbart har fanget ånden i sin kaldelse.

Gennem dette varme, ægte brev, får

Vellykket hjemmelærerarbejde udføres faktisk med henblik på evigheden!

vi nogle aspekter ved vellykket hjemmelærerarbejde, som vi kan overveje.

REGELMÆSSIGHED - Brevskriveren nævner, at den konsekvens, hvormed hans hjemmelærer udfører sin kaldelse, er en lige så glædelig del af besøget. Ingen hjemmelærer kan få succes, hvis han kun aflægger tilfældige besøg engang imellem.

Når en familie først har lovet at være hjemme, er det meget ubetænksomt af hjemmelærerne at blive væk.

FORBEREDELSE - Omhyggelig planlægning betyder, at det forberedte samtaleemne virker inspireret, at familien bliver stimuleret og får stillet deres åndelige hunger.

BØN - Alle hjemmelærerbesøg bør foregå i bønnens ånd. Hjemmelærerkammeraterne må bede sammen om deres forventninger til besøget. Når familiens overhoved tillader det, må der også bedes under besøget. Familiens overhoved beder en af de tilstedeværende om at bede bønnen.

TIMING - Brevskriveren giver så glimrende udtryk for dette vigtige aspekt: »... netop så langt eller så kort, at han kan opnå formålet med sit besøg.« Hjemmelærere bør tage familiens kostbare tid i betragtning under deres besøg. Besøget bør kun forlænges, dersom det imødekommer familiens behov eller ønsker.

OPMUNTRING - Det er selvfølgelig netop hvad Herren mente, da han sagde at lærerne, som besøger medlemmernes hjem, skal »... våge over menigheden, ... være hos medlemmerne og styrke dem« (L&P 20:53). Hjemmelærere, som lægger styrke og opmuntring i det de siger, vil altid være velkomne en anden gang.

BARMHJERTIGHED - Dette defineres sædvanlighed som Kristi rene kærlighed, og trofaste hjemmelærere, der repræsenterer Frelseren, bør give dem, de besøger, denne kærlige omsorg. Hvis de udfører deres arbejde i ægte kærlighed, vil deres arbejde være til glæde for både dem selv og dem, de besøger.

Men der er én ting mere at sige om vellykket hjemmelærerarbejde, og brevskriveren siger det således:

»Måske er det ikke så meget det mekaniske ved mine hjemmelæreres arbejde - i måden at udføre deres ansvar på - som deres indsats for de evige sandheder de står for.«

Vellykket hjemmelærerarbejde udføres faktisk med henblik på evigheden. ◻

Sidste Dages Hellig på flyvende tæppe

Mange af kirkens medlemmer har sikkert set filmen »Hodja fra Pjort« uden at vide, at Hodja spilles af br. David Bertelsen fra Københavns Stavs 4. ward. Den 16-årige David fortæller at han i 1984 så en annonce i avisen hvor man søgte børneskuespillere til en film. Sammen med 500 andre drenge søgte David om jobbet, og måtte igennem adskillige prøveoptagelser og interviews før han blev udtaget.

Optagelserne til filmen foregik dels i en lille idyllisk landsby i nærheden af Ankara i Tyrkiet, dels på det gamle sultanpalads Tokapi i Istanbul ved Bosperusstrædet. I fire måneder arbejdede David sammen med filmholdet under optagelserne i Tyrkiet. Arbejdsdagen var gennemsnitlig tolv timers arbejde. »Ofte måtte vi vente i lang tid, når det var overskyet eller når vi skulle have den rigtige belysning«, fortæller David. Arbejdet med filmen var undertiden meget hårdt, idet det foregik i 35 graders varme.

Efter 3 månders optagelser skulle David og filmholdet hjem, men pludselig mens de var ifærd med at pakke, kom der besked om, at en lang række optagelser var blevet ødelagt i den tyrkiske tolds røntgenkontrol. Dette uheld bevirkede at filmselskabet Metronome måtte bruge endnu ca. 2 mill. kroner på at genoptage en række scener.

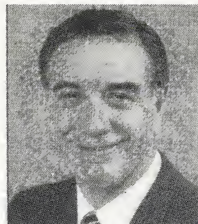
Filmen Hodja fra Pjort, der nu også er udkommet på video, betragtes af mange som en af de bedste danske børnefilm. Selv siger David: »Jeg synes man har klippet nogle af de mest spændende og svære scener fra og det er lidt synd«.

David har ingen planer om at fortsætte indenfor filmbranchen. Han går i dag i 10. klasse i Vridsløselille skole og satser derefter på at skulle i gymnasiet. »Mit mål er en dag at kunne tage på mission, og forklare om evangeliet. Allerhelst vil jeg til USA«, slutter David fra Københavns Stavs 4. ward, der nok som den eneste danske sidste dages hellige har prøvet at sidde på et flyvende tæppe. □

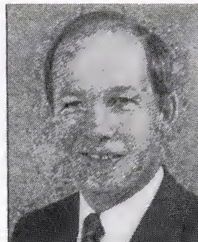
Nye generalautoriteter kaldet

Ved den nyligt overståede generalkonference blev følgende kaldet til De Halvfjerds. Ældste Richard Clarke blev kaldet til De Halvfjerds' præsidium. Ældsterne Monte J. Brough, 49, Albert Choules, jr, 62, Lloyd P. George, 68, og Gerald E. Melchin, 67, blev kaldet til De Halvfjerds' kvorum.

Ældste J. Richard Clarke

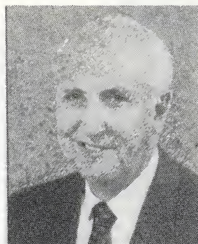
Han har været rådgiver i det præsiderende biskopråd fra 1. oktober 1976 til han blev kaldet som medlem af De Halvfjers' første kvorum den 6. april 1985. I de senere år har han virket som leder af missionærafdelingen og han har præsideret over Den sydafrikanske Mission i Cape Town fra 1985-1987. Han er født den 4. april 1927 i Rexburg, Idaho, og blev viet til Barbara Jean Reed den 7. juni 1950. De har 4 sønner og 4 døtre.

Ældste Monte J. Brough

Ældste Brough har virket som regionalrepræsentant siden januar 1987. Han har været biskop i Kaysville ward i Kaysville stav, Utah fra 1983-1987. Fra 1978-1981 var han missionspræsident i Minneapolis i Minnesota og virkede som missionær i England fra 1959-1961.

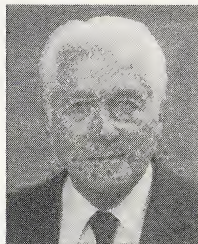
Ældste Brough er født i Randolph, Utah den 11. juni 1939 og var kun 20 måneder gammel da hans fader døde. Han blev gift med Lanette Barker den 30. august 1962 og de har 3 sønner og 4 døtre.

Ældste Albert Choules, jr.

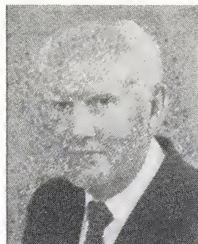
Ældste Choules har virket som regionalrepræsentant siden november 1987, og var missionspræsident i New York fra 1980-1983. Han var stavspræsident i Scottsdale, Arizona fra 1974-1980 og rådgiver i samme stav fra 1968-1974. Han blev født den 15. februar 1926 i Driggs, Idaho og tog sin eksamen fra BYU i 1951.

Den 24. juni 1952 giftede han sig med Rosemary Phillips der døde i 1984. Ældste Choules giftede sig 2. gang med Marilyn Jeppson i Salt Lake templet den 8. juni 1987. Han er far til 2 sønner og en datter og stedfar til 2 sønner og en datter.

Ældste Lloyd P. George

Ældste George har været præsident for missionen i Tempe, Arizona. Han var regionalrepræsentant fra 1981-1984 og biskop i Kanosh (Utah) ward fra 1961-1971, og var endvidere stavspræsident for Filmore (Utah) staven. Han blev født i Kanosh 17. september 1920 og blev gift i Salt Lake templet den 8. januar 1943 med Leola Stott og de har en søn og to døtre.

Ældste Gerald E. Melchin

Ældste Melchin har været regionalrepræsentant siden 1984. Han har virket som præsident for missionen i Californien i Arcadia og præsident for Calgarys nordre stav fra 1969-1975 og biskop i Calgary ward fra 1964-1969. Han blev født i Kitchener, Ontario den 24. maj 1921 og gift med Evelyn Knowles den 12. juli 1945 i Logan templet. De har 4 sønner og 3 døtre.

Church News, oktober 1988.

Svar på månedens spørgsmål

Omnis bog, som skønt den kun fylder knap 3 sider, dækker en tidsperiode fra ca. 323 f.Kr. til ca. 130 f.Kr. og blev skrevet af Omni, Amaron, Chemish, Abinadom og Amaleki! □

Besøg af områdepræsidentskabet

Lørdag 27. august 88 i Aarhus stav.

Præsident Carlos E. Asay underviser med begejstring, oversætter Niels Ove Andersen, Odense.

Mødet blev ledet af regionalpræsidenten Arne Hedberg. Oversættelse fra svensk ved Jørn Holm Bendtsen.

Denne lørdag blev en ganske spændende dag for alle som havde besluttet sig for at være med til det instruktionsmøde som områdepræsidentskabet havde inviteret til.

Ingen vidste helt hvad der skulle ske, men forventningerne var store og alle var indstillet på at lytte med et positivt sind, hvilket betød at dagen blev en meget god oplevelse for de som deltog.

Præsident Hans B. Ringger var forhindret i at være med, men præsident Carlos E. Asay, præsident John R. Lasater og regionalpræsidenten Arne Hedberg gav hver især nogle meget fine belæringer om hvad vi burde gøre for at få sat mere skub i missionærarbejdet her i Aarhus Stav.

Vi kommer her idag som specielle vidner, for at opfordre alle i dette land til at gå en ekstra mil og øge hastigheden, indledte ældste Lasater med at sige og fortsatte: At frelse sjæle tager megen tid og indvielse. Det er ikke længere nok at vi er gode eksempler m.h.t. det evangeliet står for, - vi må også åbne munden. Vi må vidne om Herren hver eneste dag. Evangeliet skal spredes til hele verden. Vi er her ikke for at kritisere jer, - men vi er her for at give jer vor udfordring. Vor frelse afhænger af andres frelse, sluttede ældste Lasater med at sige i sin indledning.

Himlens port er lukket for den som kommer alene ...

Vi er interesseret i jeres velfærd, sagde ældste Asay, - og derfor er vi kommet med en kærligheds og hjælpsomheds ånd.

Vort ønske er at I og vi skal forberede os. Se på jer selv og spørg jer selv, - hvis alle medlemsmissionærer er som jeg, - hvordan ville stavens missionærprogram da være.

Når vi forbereder os selv, bliver vi bedre til at forkynde evangeliet. Himlens porte er lukket for den som kommer alene. Frels da en sjæl og frels dermed din egen.

Ældste Asay sluttede den indledende session med at give os 6 grundlæggende skriftsteder.

Mosiah 18. kap. v. 8
LP 38. afs. v. 40
LP 123. afs. v. 11
LP 88. afs. v. 81 og 82
LP 103. afs. v. 9 og 10
LP 15. afs. v. 6.

Vi blev nu opdelt i tre grupper. - Hver af disse grupper behandlede 5 konkrete forslag til hvordan vi kunne forbedre missionærarbejdet for os selv og for vor ward eller stav.

Ældste Asay sluttede dagen med at give os denne udfordring:

1) Bær vidnesbyrd hver dag.
2) Kom jævnligt med henvisninger.
3) Gør venskab med andre familier.

Vil I gøre det? Sluttede ældste Asay.

K.O.Ilskov Nielsen
Stavens informationschef □

Vikingerne klar til kamp.

Vikingelejr 1988

- på Enebærodde

Aarhus stav's sommerlejr for drengene fra 12 og opefter, var i år opbygget som en vikingelejr.

Faktisk så startede forberedelserne allerede i marts måned ude i de forskellige patruljer, - og hver måned inden lejren var der en ny opgave der skulle løses.

Første måned gjaldt det fremstilling af en vikingehjælm eller anden vikingehovedbeklædning. I april var det en vikingedragt med bælte, - i maj et skjold og slutteligt et vikingevåben.

Alle havde fået at vide at våben og skjold var vigtige, idet disse skulle indgå i en del af sommerlejrens aktiviteter.

Alt var centreret omkring vikingetiden, - og derfor havde vi også lejet et »rigtigt« vikingeskib til lejren.

Det var et meget flot syn, da alle 28 ankom til lejren og blev iklædt deres fulde udrustning, og der var virkelig lagt både energi og fantasi i at komme til at ligne vikingerne.

Gennem lejrens første dage blev lejrpladsen bygget op med bålsted, fedtfælde, brændeskjul, huggeplads, tørrestativ og bord, - og ud over dette obligatoriske, var der frit spillerum med flotte indgangsportaler og meget mere.

Da vikingeskibet kun kunne rumme 8 personer af gangen, var det tilrettelagt sådan at alle patruljer fik mulighed for at sejle med skibet, - nogen med større held end andre. Vejret var ikke det bedste, - så sidste gruppe kæntrede med båden i det hårde vejr.

Alle havde redningsvest på, - og br. Ejvind Kristensen var tæt på med ledsagebåden, - så det blev i første omgang kun til lidt af en forskrækkelse, - men da vi ikke savnede nogen, - ja så var det blot én mere af de mange spændende oplevelser sommerlejren bød på.

Desværre var der urolige sommerhusejere på land, som havde sat en redningsaktion igang, uden at vi vidste det, så pludselig var der både redningskorps og politi på stedet.

Vi havde mange aktiviteter, en af dem var vikingeolympiade hvor kævlekast, spydkast og meget andet indgik.

Enebærodde ligger i et meget smukt område, lige ved indsejlingen til Odense Fjord, - så lejrens hike var planlagt til at foregå på det skønne Hindsholm på den anden side indsejlingen til Odense Fjord, - og hvordan. Jo, - man måtte bygge sig en sejldugsbåd for at krydse farvandet. Ikke alle kom tørskoet derover, men igen en god oplevelse at se hvor simpelt et fartøj man i virkeligheden kan sejle i.

Skovmændene, - det vil sige spejderne over 16 år, dannede deres egen patrulje, - og deres hike var en tur med vikingeskibet til Fynshovedområdet.

Fredag aften havde vi besøg fra pigernes sommerlejr. De havde lavet fakler til lejligheden, - så da alle pigerne kom ind på lejrbålspladsen med tændte fakler, - så var steemningen allerede sat fra starten. Til gengæld så havde drengene forberedt en helstegt pattegris over bålet, den blev serveret med rigelig salat og flütes.

Søndag i lejr kan ofte være et problem, - så derfor havde vi på denne dag arrangeret en tur til Odense for at følge 2. ward's møderække. For wardets medlemmer var vi - mer eller mindre, dagens oplevelse, - når vi alle var tilstede i vore uniformer, krøllede og ofte beskidte og med en sød duft af bålrøg i hele kirkesalen.

Lejren sluttede mandag med præmieoverrækkelse, - og alle som havde været med var blevet en god oplevelse rigere.

Vi havde haft mulighed for at afprøve evangeliet i praksis, vi kunne glæde os over den pragtfulde natur som Gud havde skabt til os, - og vi havde også forsøgt at leve op til at aflevere vort område lidt pænere end vi modtog det,

ved som good-turn at lave strandrensning og ved at rydde op og slå det høje græs ved spejderhytten nær ved lejrpladsen.

Lejrens samlede resultat blev vundet af Skovmandspatruljen med 173 point. Randers blev nr. 2 med 159, Esbjerg/Horsens/Aarhus patruljen nr. 3 med 155 og Frederikshavn/Odense 1. og 2. blev nr. 4 med 139 point.

Esbjerg/Horsens/Aarhus havde toppoint i »samarbejde og kammeratskab«, Randers havde de bedste resultater i »hiken« og Frederikshavn/Odense gruppen havde lavet »den flotteste indgangsportal«.

Alle var enige om at de var blevet en oplevelse rigere. □

Gamle Ugle.

Der gøres klar til vikingetogt. Her Frederikshavn/Odense patruljen med Karl-Henrik Hansen som styrmand.

Går du rundt med en lille forfatter i maven . . ?

så vær med i forfatterkonkurrencen 88
d. 31. dec. er sidste frist for indsendelse af din novelle, fortælling, digt etc.

sendes til:
Translation Division, Hans Egedesgade 2, 2200 Kbh. N.

Dødsfald

Mandag den 3. oktober døde Anders Peter Jensen, grenspræsidenten for Lolland Falster gren efter nogle månders sygdom.

Han blev under stor deltagelse begravet den 7. oktober.

Ved mindehøjtideligheden var ialt 80 til stede og deriblandt mange kirkemedlemmer især fra Allerød ward hvor Anders Peter Jensen havde hørt til i flere år. Der var taler af Kurt Voss og Jørgen Andersen og sang af Gerti Andersen akk. af Lena Pang.

Vor medfølelse samler sig om familien og især med hans hustru Lita Jensen.

Æret være broder Anders Peter Jensens minde. □

På vejen til Bourail

Af Philippe Lauber

Vort regiment havde været i en slags beredskab i nogle uger, på grund af nogle sammenstød mellem den indfødte og den hvide befolkning på øerne i Ny Caledonien (fr.).

Hæren havde sendt mig til kommandocentralen i hovedstaden, Noumea, som sekretær. Herfra skulle jeg obsevere begivenhederne, som gjorde byens tropiske atmosfære omend endnu mere trykkende.

Mange søgte trøst i spiritus og narkotika, og i at se pornofilm og krigsfilm på video. Jeg syntes også at jeg trængte til at blive lettet for noget af det stress, som havde hobet sig op på centralen, men der var noget i mig som gjorde oprør mod de nævnte former for trøst.

Heldigvis mødte jeg helt tilfældigt en soldat, som havde de samme anfægtelser, og vi gav os til at dyrke sport og føre lange samtaler, for at afreagere. En dag var min nye ven, som hed Didier, inviteret til en uges cykeltur på øerne. Ugen blev vanskelig for mig, nu hvor jeg atter var mig selv. På kontoret om dagen måtte jeg finde mig i de verdslige og splittede forhold, og om aftenen, når jeg gik rundt i barakkvarteret, konfronteredes jeg med alt det snavs som denne verden kan tilbyde.

Mit kød følte sig måske tiltrukket af det, men min sjæl sagde nej tak. Jeg blev deprimeret af den kamp der foregik i mit indre, og jeg kunne ikke søge trøst hos nogen.

Den sidste dag, min ven var væk, besluttede jeg mig til at besøge en gård i Bourail, ca. 160 km fra Noumea. Jeg syntes bare at jeg måtte væk fra det stress som var blevet uudholdeligt for mig. Lige så snart jeg havde fri tog jeg afsted, selv om vejrudsigten talte om lavtryk og fare for en cyklon. Det lykkedes mig hurtigt at få et lift, men jeg blev sat af ca. 60 km fra Bourail. Jeg havde dog stadig lyst til at besøge denne gårdmand, så jeg begyndte at gå. Kort efter kom den regn som meteorlogen havde lovet. Det overraskede mig virkelig. Jeg må åbenbart have fordybet mig i verden omkring mig. De tunge regndråber bragte mig tilbage til virkeligheden. Jeg så mig omkring og opdagede, at jeg stod midt på en skovvej, fuldstændigt omgivet af vegetation. Og i min ensomhed blev jeg overvældet af frygt.

Pludselig syntes jeg ikke at der var noget formål med mit liv, det var meningsløst. Denne opdagelse var mere end jeg kunne bære. Jeg faldt sammen på jorden og tryglede himlene om hjælp. Bønnen hjalp mig til at falde lidt til ro. Et par minutter efter hørte jeg en bil komme og jeg løb den i møde. Bilen var hvid og der sad en sort mand i den. Min umiddelbare mistillid forsvandt, da han åbnede døren, smilede og tilbød mig at køre med. Han skulle til Bourail.

Gårdmanden, som jeg havde i sinde at besøge, var ikke hjemme. Jeg blev skuffet over, at jeg var taget den lange vej til ingen nytte. »Det var ikke derfor du kom,« sagde den sorte mand gådefuldt, og tilbød samtidig at tage mig med tilbage til Noumea. Han skulle bare gøre et kort ophold i sin kirke.

Den lille kirkebygning imponerede mig. Anlægget omkring bygningen var velholdt. Manden inviterede mig med indenfor og viste mig ind i et lokale, hvor der sad nogle mænd sammen med nogle unge mennesker. Den godhed de udstrålede slog mig. Jeg satte mig bagest i lokalet, hvor jeg fik mulighed for at iagttage disse mennesker, som kaldte hinanden brødre. Det lod ikke til at præsten betragtede sig selv som mere end sine tilhørere. De virkede fuldstændig ligestillede. En ung mand rejste sig og belærte om omvendelse, hvilket, sagde han, var nødvendigt for at blive frelst. Han brugte enkle ord, men min sjæl rørtes ved hans vidnesbyrd. Jeg følte trang til at blive som dem, og jeg fornemmede, at der var ved at ske mig noget betydningsfuldt. Efter mødet fik jeg en Mormons Bog. Den lille, sorte mand kørte mig tilbage til Noumea.

Den Mormons Bog, jeg havde fået, hjalp mig helt til jeg var færdig med militærtjenesten, så jeg ikke glemte hvad jeg oplevede i den lille kirke. Jeg vidste, at mit liv havde et formål, at der var en mening med det. Da jeg efter endt tjeneste vendte tilbage til Marseille, mindede min Mormons Bog mig om min pligt. En måned efter traf jeg missionærerne i byen og jeg blev døbt. Nogle uger efter tilsluttede min ven, Didier, sig også kirken.

Jeg takker Gud, fordi han lod mig ønske at fortsætte til Bourail, og fordi han sendte en lille, sort mand i en hvid bil, for at samle mig op, på et tidspunkt hvor jeg ikke havde meget håb om at finde vej - i livet. □

Philippe Lauber bor i Marseille, Frankrig.